

Publicerad 2013-11-15 20:42 av Fredrik Wågberg

En kort snabb kvällsdikt.

Tandvärk

När natten brutit nacken av det sista gatuljuset
Halsen brunnit, låter kroppen dö nu genomfrusen
Rycker frenetiskt i den första arm jag kommer nära
Skulle aldrig öppnat dörren aldrig matat rävar

Har vässat tänderna i hoppet om att göra illa

Legat kall mot backen bara för att smaka kärlen

Petat runt i askan, bara för att minnas

Hur tanken vrider sönder allt och sedan lämnar världen.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Fredrik Wågberg med Poeter.se id #22060 innehar upphovsrätten